

næsten slet ikke kunne holde Valg, der er blevet Valgkreds, der ere saa abnorme — hvad man jo godt kan sige, at Kjøbenhavns 5te Valgkreds er — at det viser sig, at man slet ikke kan bruge det Valgapparat, det Valgmaskineri, som der er, hvis det r. Eks. gif som ved Valgmandsvalgene til Lands-tinget her i Kjøbenhavn, hvor man har en Fremgangsmaade, som i og for sig ikke er praktisk — det har man jo stukket sig fra, men det maa blive vedkommendes Sag, hvorledes de komme ud over det, det hører ikke under denne Sags Behandling, og jeg skal ikke sætte mig til Dommer over, hvorledes man kommer ud over den Ting — hvis man altsaa havde en saadan Nødstilstand, saa kunde jeg forstaa, at man vilde sige: Nød-tilstanden bevirker, at man maa løse Spørgs- maalet, Sagen maa afgøres, selv om den ikke kan afgøres saaledes, at Broen naar til begge Endes. Selv om det nu altsaa i og for sig bliver noget Matværk, og selv om det blev aldeles uheldigt, kunde jeg, lige over for en Nødstilstand forstaa, at man kom ind paa en midlertidig Løsning. Naar denne midlertidige Løsning gav en Mulig- hed for, at man dog kunde føre Sagen videre paa det Grundlag, man har, saa kunde man derigennem gaa videre og faa en endelig Ordning. Men det hænger ikke saaledes sammen, der er et urimeligt, et unaturligt Forhold til Stede, men en Nød- tilstand er der ikke. Vi have jo i Valgloven Bestemmelser om hele Valgmaskineriet, om den Valgmaade, som nu en Gang er baade lovlig og praktisk gjort anvendelig, og her i Kjøbenhavn, hvorom Spørgsmaalet her særlig drejer sig, lader det sig meget godt gøre at holde Folketingsvalg paa regelmæssig Maade, ja endog saa at tilendebringe disse Afstem- ninger med det uhyre store Vælgerantal, som de her have, paa meget kort Tid. Vi have jo lagt Mærke til, naar vi gaa ude i Pro- vinserne paa Valgdagen og spejde efter de Beretninger, som komme om, hvordan det staar omkring i de forskellige Valgkredse, at nogle af de Telegrammer, der ankomme fra de store kjøbenhavnske Kredse, komme i Al- mindelighed ret tidlig, det er ikke dem, vi maa gaa og vente paa til langt ud paa Af- tenen, undertiden til om Natten, det er som Regel Resultater fra Landkredse. I og for sig er altsaa Maskineriet til at manøvrere med, det kan bruges. Man kan sige, at Resultatet er upraktisk og uretferdigt, og at man vil forandre det, men man kan ikke sige, at det i Djeblikket ikke kan bruges, Formerne, som de nu ere, ere nu een Gang de legitime, og de ere brugelige. Derfor er det natur- ligt at sige, at skulle de forandres, skulle de

forandres saaledes, at det blev en endelig Afgørelse. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvorledes min Stilling under den Forudsæt- ning vilde blive ved den egentlige detaillerede Afstemning, men jeg kunde forstaa, at et Parti vilde sige, at under en Nødstilstand maa man have en midlertidig Løsning, naar man ikke kan faa en endelig, og saa maa man haabe, at den endelige Ordning kommer af sig selv. Men saaledes er det, som sagt, ikke, vi have i Djeblikket kun een legitim Vej at gaa til at finde en Afgørelse paa de Sa- ger, der ligge for, og det er Vælgernes Dom efter de nuværende legitime Former. Derfor er det, at jeg altid henstiller, at vi virkelig skulle søge saa gode Oplysninger i den Hen- seende, som det er muligt at faa, tage saa megen Vejledning, som vi i det hele taget kunne faa.

Den allerbedste Vejledning i den Hen- seende vilde naturligvis være et Valg, som stod paa denne Sag, hvor den kom til Dros- telse, og hvor Vælgerne ved deres Afstemning klart og tydeligt gav deres absolutte Mening til Kende om, hvorledes de ville have Sagen løst, ved at stemme paa den Kandidat, der tog det Standpunkt, som tiltalte dem. Men selv om man ikke absolut vil gaa den Vej, er der andre Udveje for den, som er lidt lydhør. Og for den, som ikke er alt for tung- hør, er det klart, at der er kommen Møster frem, mere eller mindre berettigede, mere eller mindre under bestemt paavisselige Former, men dog saaledes, at de have givet et ret godt og undertiden endog saa meget fylldigt Udtryk for Anskuelse. Jeg vil da henstille til den ærede Ordfører, om han virkelig tror, virkelig kan lægge Haanden paa Hjertet og sige, han tror, at det er et almindeligt Onske nu blandt den danske Vælgerbefolkning, at de ville have hans ny Valgkredslov. Hvis det var Tilfældet, var der den Udvej at lade Vælgerne afgøre det. Lad os saa prøve en Gang endnu at faa et Valg efter den gamle Valglov, da Nødstilstand ikke er til Stede. Lad os huske, at det er den legitime Vej at gaa, og lad os afvæste dem deres Mening om dette særdeles vigtige Spørgsmaal. Man vilde ikke gaa den Vej med Forliget, fordi man sagde, at saa vilde det absolut strande, saa vilde der komme saa meget Brøl i det hele, at der aldrig kom nogen Ende paa det; thi Folk vilde ikke sige deres Mening frit i Forvejen, og derved vilde den Sag ikke kunne løses. Saaledes kan det dog ikke forholde sig med denne Sag.

Nu kunde man sige: Ja, vi vide heller ikke, om Mændretallet har noget Tilhold i Befolkningen. Mændretallet, kunde den ærede Ordfører maafte sige, staar lige saa lidt vidende